Verbs: Moods

นำเสนอเมื่อ : 4 ม.ค. 2551

Verbs:

Moods

Mood (มาลา) หมายถึงลักษณะการพูดตามภาวะจิตใจผู้พูด ซึ่งอาจจำแนกได้ 3 ชนิด

I. The Indicative Mood

เป็นลักษณะการพูดที่เกี่ยวกับความจริง เช่น The earth move around the sun .
Joe picks up the boxes.
Charles closes the window.

II. The Imperative Mood

เป็นลักษณะการพูดที่แสดงคำสั่ง คำขอร้อง เช่น

Pick up those boxes.
Close the window.
Don't make a lound noise.
Help! I'm drowning.

III. The Subjunctive Mood

เป็นลักษณะการพูดเรื่องที่
- ไม่เกิดขึ้นจริง แต่ต้องการให้เกิดขึ้น
- ต้องการให้เกิดขึ้น
- แสดงความปรารถนา
- คำแนะนำ

เช่น ไม่เกิดขึ้นจริง แต่ต้องการให้เกิดขึ้น
If I were rich, I would travel around the world .
If he were promoted , we would all be sorry.
If I were you , I wouldn't do that.

ต้องการให้เกิดขึ้น
The manager insists that the car park be locked at night.
It was necessary that every student submit his essay by the weekend.
It is vital that you be present at the meeting.

แสดงความปรารถนา
I wish you were here. ฉันอยากให้คุณอยู่ที่นี่ (แต่ไม่ได้อยู่)
I wish the rain would stop. ฉันอยากให้ฝนหยุดตก (แต่ฝนก็ไม่ได้หยุดตก)
I wish you were kinder to me

คำแนะนำ
The doctor recommended that John be in bed for a week.
They suggest that she resign from the board.
It is important that he prepare himself before the meeting.

Subjunctive มี 3 รูป คือ
- Present Subjunctive (กริยารูปเดิม)
- Past Subjunctive (กริยาช่อง ที่ 2)
- Past Perfect Subjunctive (had+ กริยาช่องที่ 3)

Present Subjunctive

รูปกริยาของ present subjunctive มีลักษณะดังนี้
- กริยารูปเดิม ซึ่งหมายถึงกริยาช่อง 1 ที่ไม่มี to นำหน้า เช่น They insisted that we stay behind
- กริยาจะมีรูปเดียวกันหมด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ กล่าวคือไม่มีการเติม s ไม่ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์ หรือ พหูพจน์ก็ตามเช่น It is important that she attend the meeting. ไม่ต้องเติม s ที่ attend She suggested that he go home. ไม่ใช่ goes
- ต้องใช้ในรูปปัจจุบันเสมอไม่ว่า main clause จะเป็น tense ใด The doctor recommended that John be in bed for a week. main clause เป็น past tense They suggest that she resign from the board. main clause เป็น present tense
- verb to be คือ is , am, are, was, were ใช้ be แทนทั้งหมด The doctor recommended that John be in bed for a week. I demanded that she be punished.

การใช้ รูปกริยา Present Subjunctive
1. ใช้หลังโครงสร้าง " กริยา + that " หรือ " It is (was) .....that" เช่น

กริยา + that	It is (was) .....that
advise that ask that command that demand that desire that insist that maintain that order that prefer that propose that recommend that request that require that suggest that urge that	It is neccessary that It is important that It is preferable that It is advisable that It is essential that It is crucial that It is desirable that It is imperative that It is recommended that It is urgent that It is vital that It is a good idea that It is a bad idea that

ตัวอย่าง
It is vital that children remain in the school grounds until their parents arrive.
It is crucial that you be there before Tom arrives.
It is important that you be there when he gets off the plane.
2. Subjunctive สามารถใช้ในรูป negative, passive, continuous form และ should + กริยาช่อง 1 ดังนี้
Negative : รูปปฏิเสธของ present subjunctive ทำได้โดยเติม not ข้างหน้ากริยาช่อง 1 เลย โดยไม่ต้องมีกริยาช่วย
The boss insisted that Sam not be at the meeting.
The company asked that employees not accept personal phone calls during business hours.
Passive :
Jake recommended that Susan be hired immediately.
Christine demanded that I be allowed to take part in the negotiations.
We suggested that you be admitted to the organization.
Continuous:
It is important that you be standing there when he gets off the plane.
It is crucial that a car be waiting for the boss when the meeting is over.
I propose that we all be waiting in Tim's apartment when he gets home.
Should + กริยาช่อง 1 : การใช้ present subjunctive (กริยารูปเดิม) ข้างตนมีลักษณะเป็นทางการ ถ้าเป็นการพูดหรือเขียนทั่วๆไป นิยมใช้กริยาเทียบเท่า subjunctive คือ should + กริยาช่อง 1 ดังนี้
The doctor recommended that she should see a specialist about the problem.
Professor William suggested that Wilma should study harder for the final exam.
It is advisable that you should be there before Tom arrives.

Past Subjunctive

- **เป็นการแสดงความปรารถนาอยากให้เหตุการณ์จริงขณะที่พูด เป็นอีกอย่างหนึ่ง (ตรงข้ามกับความจริง) รูปกริยาของ past sunjunctive คือ กริยาช่อง 2 ถ้าเป็น verb to be ใช้ were เสมอ เช่น**

I wish I were a rich woman.
He talks as if he knew it well.
We should act as if he were watching

- **คำกริยาที่นำหน้า Past subjunctive มักจะได้แก่**

wish (อยากจะให้เป็น) as if (ราวกับว่า)

if only (ถ้าเพียงแต่ว่า) It's time (ถึงเวลาแล้วที่....)

as though (ราวกับว่า) ประธาน + would rather (อยากจะให้เป็นว่า)

- **ความหมายของเวลาในอนุประโยคที่มีกริยา Past subjunctive เป็นไปตาม tense ของกริยาในประโยคข้างหน้า เช่น** I wish I were a richest woman.ฉันปรารถนา(ในปัจจุบัน) ว่าฉันเป็นผู้หญิงที่รวยที่สุด (ในปัจบัน) I wished I were a richest woman. ฉันปรารถนา(ในอดีต) วาฉันเป็นผูหญิงที่รวยที่สุด (ในอดีตขณะที่พูด) He talks as if he knew it well. เขาพูด(ปัจจุบัน)ราวกับกับเขารูเรื่องดี (ในปัจบัน) He talked as if he knew it well. เขาพูด (อดีต)ราวกับกับเขารูเรื่องดี (ในอดีตขณะที่พูด)

Past Perfect Subjunctive

รูปกริยาของ Past Perfect Subjunctive คือ had+ กริยาช่องที่ 3 มีความหมายเป็นอดีต
I wish Jenny had come to the party.(last night)
ฉันอยาก(ในปัจจุบัน)ให้เจนนี่มางานเลี้ยงเมื่อคืนนี้ (แต่เธอไม่ได้มา)
I wished Jenny had come to the party.
ฉันอยาก(ในตอนนั้น) ให้เจนนี่มางานเลี้ยงเมื่อคืนนั้น (แต่เธอไม่ได้มา)
การใช้ wish
สรุป

Indicative : I need some help.
Imparative : Help me!
Subjunctive : If I were smart, I'd call for help.

ที่มา http://ict.moph.go.th/English/content/verb08_mood.htm